

Соціологічне дослідження «Інституційний аналіз впливу громадських організацій на просування гендерної рівності та розширення прав і можливостей жінок у м. Києві»

м. Київ
жовтень – грудень, 2024

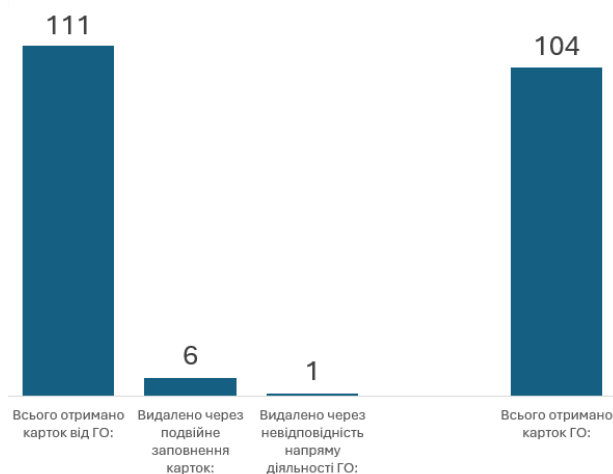
Моніторинг та створення бази неурядових / громадських організацій, які ведуть активну діяльність у сфері забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків у м. Києві

Аналітичний звіт

Методологія створення бази неурядових / громадських організацій

Методологія створення бази неурядових / громадських організацій, які ведуть активну діяльність у сфері базується на комплексному підході, який включав в себе декілька етапів:

1. Створення первинної бази даних громадських організацій. Для створення цієї бази були використані джерела відкритих даних, зокрема: <https://www.prostir.ua/>, <https://rgo.minjust.gov.ua/> реєстр громадських об'єднань, <https://happymonday.ua/>, <https://youcontrol.com.ua/>, <https://jurfem.com.ua/>, Google, Facebook, Instagram та інші. Також основу первинної бази даних склала інформація про ГО, отримана від Замовника.
2. Наскрізне телефонне опитування громадських організацій для визначення їх відповідності критеріям формування бази даних. Зокрема, це діяльність в сфері просування гендерної рівності та робота в місті Києва, або зацікавленість щодо роботи в місті Києві.
3. Організація отримання потрібної для формування бази інформації.

Портрет громадських організацій

Тип організації (к-ть організацій):

Більшість опитаних організацій є громадськими організаціями, їх кількість склала 79.

Роки створення:	Кількість організацій в базі:
1993-1999	10
2000-2010	19
2011-2020	48
2021-2024	27

Більшість ГО, які увійшли до бази були створені у 2011-2020 роках.

Діаграма демонструє, що тренінгові зали є найбільш дефіцитними серед громадських організацій, тоді як доступ до офісних приміщень є найбільш поширеним. Зазначимо, що тільки 8 організацій зазначили, що мають усі безбар'єрні приміщення у використанні.

Аналіз цільової аудиторії та бенефіціарів громадських організацій

Аналіз 104 профілів громадських організацій (ГО) щодо цільової аудиторії їхньої діяльності свідчить про значне розмаїття категорій, на які спрямовані їхні проєкти. Основними бенефіціарами, які найчастіше згадуються у відповідях, є:

- Жінки, які потребують психологічної та емоційної підтримки: ця категорія охоплює жінок, які зіткнулися з емоційними чи соціальними викликами, часто пов'язаними з наслідками конфлікту, особистими чи соціальними проблемами.

- Дівчата та молоді жінки: підтримка молоді є важливим напрямком діяльності, особливо у сфері освіти, професійної орієнтації та залучення до активної соціальної позиції.

- Внутрішньо переміщені особи (ВПО): як жінки, так і чоловіки ВПО, а також ВПО з дітьми, складають значну частину цільової аудиторії, зважаючи на їхню вразливість у контексті втрати житла, роботи чи соціальних зв'язків.

- Жінки-військовослужбовиці та ветерани: до цієї групи належать як жінки, які перебувають на службі, так і ветерани. Вони часто потребують реабілітації, соціальної інтеграції та адаптації після військової служби.

- Родини ветеранів та військових: особлива увага приділяється членам родин військовослужбовців, включаючи дітей, які потребують соціальної та психологічної підтримки.

- Жінки-керівниці, підприємці та лідерки: ця категорія включає жінок, які займають керівні посади, ведуть підприємницьку діяльність або беруть активну участь у громадському та політичному житті. ГО спрямовують на них зусилля для підтримки професійного розвитку та підвищення кваліфікації.

- Чоловіки-ветерани та військовослужбовці: хоча основний фокус залишається на жінках, деякі ГО також працюють із чоловіками-ветеранами та військовими, надаючи послуги з реабілітації та інтеграції.

- Жінки з інвалідністю та маломобільні групи: ГО фокусуються на жінках з фізичними або іншими обмеженнями, надаючи допомогу у вигляді реабілітації, доступу до інфраструктури чи психологічної підтримки.

- Жінки з дітьми, які виховують їх самотійно: одинокі мами, багатодітні жінки та вагітні жінки отримують підтримку через програми, спрямовані на полегшення їхнього доступу до ресурсів та покращення життєвих умов.

- LBTQI+ спільнота: ГО також активно працюють із представниками цієї спільноти, сприяючи боротьбі з дискримінацією та підтримуючи рівність прав.

Основний фокус діяльності ГО спрямований на підтримку вразливих груп населення, зокрема жінок у різних життєвих ситуаціях (ВПО, одинокі мами, ветерани, жінки з інвалідністю), а також підвищення професійного та особистісного розвитку жінок-керівниць і лідерок.

Співпраця з донорами.

Аналіз співпраці громадських організацій Києва з донорами демонструє декілька важливих тенденцій та особливостей.

Найчастіше громадські організації отримують підтримку від таких великих міжнародних донорів як USAID, Глобальний фонд для боротьби зі СНІДом, ПРООН, ОБСЄ та Міжнародний фонд «Відродження». Це свідчить про високий рівень інтеграції українських організацій у міжнародні ініціативи. Багато організацій співпрацюють з представництвами ООН (ООН Жінки, ЮНІСЕФ, UNFPA), а також з європейськими фондами, такими як Фонд Гейнріха Бюлля та Фонд ім. Фрідріха Еберта. Це відображає сильну орієнтацію на підтримку гендерних та соціальних ініціатив. Важливим донором для ГО є Український Жіночий Фонд (УЖФ).

Частина організацій повідомляє про відсутність постійного фінансового донора, покладаючись на одноразові гранти або благодійні внески. Це може свідчити про потребу в покращенні стратегій фандрейзингу та побудови довгострокових партнерств.

Значна частина фінансування надходить від благодійних внесків, приватних меценатів та громадян України, що вказує на локальну підтримку ініціатив і потребу залучення громади до вирішення соціальних питань.

Організації демонструють широкий спектр співпраці, включаючи міжнародні фонди та приватний сектор (Henkel, Mary Kay), посольства (США, Канада) та спеціалізовані програми. Така різноманітність дозволяє отримувати фінансування для різних проєктів, адаптованих до конкретних цілей.

Були відзначені виклики для малих організацій з точки зору фінансування. Деякі організації стикаються з труднощами у доступі до великих грантових програм і змушені покладатися на власні ресурси чи одноразову допомогу. Це свідчить про необхідність розвитку інституційної спроможності та навичок написання грантів.

Значна кількість донорів, таких як Глобальний фонд та ПРООН, спрямовують фінансування на проєкти, пов'язані зі здоров'ям, гендерною рівністю та підтримкою вразливих груп населення.

Таким чином, співпраця громадських організацій Києва з донорами характеризується активною міжнародною участю, різноманітністю фінансування та викликами для забезпечення стабільності малих ініціатив. Основний потенціал для розвитку полягає у покращенні фандрейзингових стратегій та залученні нових партнерів.

Найбільш критичним викликом, який стосується більшості опитаних ГО – є брак фінансування, на що вказали 66.7% респондентів. Зазначимо, що аналіз цих ГО, які зазначили, що відчувають на собі брак фінансування, дозволив описати їх більш докладно:

- це переважно ГО, кількість членкинь яких складає до 200 в усіх вікових категоріях (виключенням є 3-4 ГО в різних вікових категоріях, які відзначили брак фінансування і кількість членкинь яких є більшою за 200);

- з іншого боку, не зважаючи на цей виклик, ці організації охопили своєю діяльністю у 2024 році значну кількість жінок: майже 30% з цих організацій надали підтримку більше, ніж тисячі жінок;

- близько 81% організацій, з тих що відчувають брак фінансування, залучають до своєї роботи волонтерів;

- 55% ГО, які відчувають брак фінансування, мають офісне приміщення у Києві;

- обробка відповідей ГО, що відчувають брак фінансування, щодо їх **потреб** дозволяє прийти до висновку, що вони потребують **комплексної підтримки для забезпечення сталого розвитку та реалізації своїх ініціатив.**

Основною потребою є стабільна фінансова підтримка, яка дозволить покривати витрати на оренду приміщень, комунальні послуги, заробітну плату працівників та інші адміністративні витрати. Особливо важливим є доступ до приміщень, які організації можуть орендувати на пільгових умовах або отримувати у власність, адже це дозволить створювати освітні простори, хаби для ветеранів та інші спеціалізовані центри.

Крім того, громадські організації потребують грантової підтримки та залучення до конкурсів проєктів, організованих як місцевою владою, так і міжнародними донорами. Це включає не лише фінансування проєктів, але й логістичну підтримку, наприклад, забезпечення транспортом чи пальним. Важливою складовою є комунікаційна підтримка: організаціям потрібні консультації щодо правильного оформлення грантових заявок, інформаційна допомога через комунікаційні канали та навчання для підвищення їхньої обізнаності у цій сфері.

Тісна співпраця з іншими громадськими організаціями, місцевими органами влади та міжнародними фондами також є важливою умовою їхнього розвитку. Такі партнерства дозволяють реалізовувати спільні проєкти, об'єднувати зусилля та адвокатувати потреби організацій на ширшому рівні.

Серед тематичних пріоритетів виділяються підтримка гендерної рівності, розвиток жіночого підприємництва, створення безбар'єрного простору та допомога ветеранам і внутрішньо переміщеним особам. Організації також потребують матеріальної допомоги у вигляді комп'ютерного обладнання, транспорту чи гуманітарної підтримки.

Опис основних напрямків діяльності

На основі аналізу проєктів, які реалізують громадські організації (ГО), можна виділити основні напрями діяльності та надати рекомендації для покращення ефективності їхньої роботи.

ГО активно працюють над боротьбою із соціальними та культурними упередженнями, які заважають досягненню гендерної рівності. Вони проводять тренінги, семінари та інформаційні кампанії, спрямовані на підвищення обізнаності населення щодо рівних прав і можливостей для жінок, чоловіків та інших соціальних груп.

Велика увага приділяється підтримці постраждалих від домашнього насильства, сексуальних злочинів та інших форм дискримінації. ГО надають психологічну та юридичну допомогу, створюють гарячі лінії та кризові центри. Організації забезпечують

допомогу постраждалим від збройних конфліктів, внутрішньо переміщеним особам (ВПО) та іншим вразливим категоріям населення. Це включає забезпечення основними товарами, психологічну реабілітацію та підтримку родин.

ГО активно працюють над підвищенням рівня обізнаності громадян щодо гендерної рівності. Вони проводять інформаційні кампанії, створюють освітні матеріали та поширюють їх через соціальні мережі, ЗМІ та інші канали. Громадські організації та благодійні фонди, що діють в Києві, також спрямовують свої зусилля на лобювання змін у законодавстві та впровадження політик, які підтримують гендерну рівність. Вони співпрацюють із місцевою та державною владою для внесення необхідних змін.

ГО підтримують залучення жінок до прийняття рішень та політичного життя на місцевому й державному рівнях. Це включає навчальні програми для жінок-лідерок і кампанії з популяризації політичної активності жінок. Організації аналізують державні політики та бюджети з точки зору їхнього впливу на жінок і чоловіків. Вони розробляють методології та надають рекомендації для впровадження гендерно чутливого підходу.

Аналіз реалізованих проєктів у тематиці забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків за три останні роки, зокрема, у Києві

Аналізуючи приклади проєктів, реалізованих громадськими організаціями в тематиці забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків у Києві та Україні за останні три роки, можна виділити кілька ключових напрямів та специфіку діяльності.

Тематика проєктів:	Особливості:	Приклади проєктів:
Підтримка жінок у військовій сфері та лідерстві	Ці ініціативи спрямовані на подолання бар'єрів у військовій сфері для жінок, забезпечення рівності доступу та участі в ухваленні важливих рішень.	▪ Адвокація впровадження жіночої військової форми, тактичної білизни та доступу жінок до всіх військових посад. ▪ Проєкти з розвитку лідерських якостей серед жінок у секторі безпеки та оборони (ДСНС, ДПСУ).
Гендерна рівність і боротьба з насильством	Ці проєкти охоплюють навчання професіоналів (медики, соціальні працівники), адвокацію нових законодавчих норм та створення безпечних просторів для постраждалих від насильства.	▪ Проєкти, спрямовані на запобігання гендерно зумовленому насильству (ГЗН) у закладах освіти, громадах, і на рівні державних установ. ▪ Психологічна, юридична та гуманітарна допомога постраждалим від ГЗН.
Освітні та просвітницькі ініціативи	Ініціативи спрямовані на підвищення обізнаності, розвиток навичок самооборони та руйнування гендерних стереотипів.	▪ Школа лідерства для жінок. ▪ Навчальні програми для дівчат з вразливих груп (проєкти «Girl Power Ukraine», «Сама собі ціль»). ▪ Інтеграційні тренінги для ВПО.
Гуманітарна підтримка	Включають матеріальну допомогу, психологічну	▪ Психологічна підтримка жінок ВПО.

	реабілітацію, розширення доступу до базових послуг.	Гуманітарні проекти, спрямовані на допомогу населенню, яке постраждало від війни.
Адвокаційна діяльність та гендерна політика	ГО активно співпрацюють із владою, адвокатуючи гендерно нейтральні політики та рівний доступ жінок і чоловіків до ресурсів.	- Адвокація змін до законодавства в рамках Національної стратегії подолання гендерного розриву в оплаті праці. - Виконання резолюції ООН 1325 у місті Києві.
Економічне посилення жінок	Орієнтовані на підвищення економічної самостійності жінок через навчання нових професій.	- Проекти з підтримки жінок у питаннях працевлаштування та перекваліфікації. - Програми для ВПО, спрямовані на адаптацію до нових умов життя.

Основні висновки та рекомендації

Загальні висновки:

- За результатами картування діяльності ГО, столичні осередки жіночих організацій відчують дефіцит публічних просторів для статутної діяльності (в т.ч. просвітницької, тренінгової, адвокаційної). Лише 21% ГО мають власні приміщення і лише 8% з них є безбар'єрними, що унеможливує інтенсивне гендерне просвітництво в межах громади, а також, обмежує цільові аудиторії отримувачів освітніх послуг.
- Гендерний портрет столичних «жіночих» ГО ілюструє представництво жінок у віці від 36 років та старші, частка жінок молодших за 36 років є в 2 рази меншою; і, такий гендерний розрив символізує помірне залучення молодих жінок до громадської діяльності та жіночого руху в цілому на рівні столиці, що потребує додаткових адвокаційних зусиль задля залучення молоді жіночої та чоловічої статі до громадського жіночого руху, у т.ч. з боку столичної влади.
- Лише 11% опитаних «жіночих» ГО мають локалізовані проекти на рівні районів столиці, що свідчить про відсутність системної практики їх залучення до оцінки актуальних потреб мешканців та мешканок столиці, та узагальнений формат проектних інтервенцій. Зважаючи на це, доцільно організовувати регулярні зустрічі на рівні районних в місті Києві державних адміністрацій (РДА) з відповідальними за реалізацію державної політики у сфері рівних можливостей. Зокрема, посилення співпраці «жіночих» ГО потребують РДА Солом'янського, Святошинського, Дніпровського та Деснянського районів столиці.
- Середній рівень співпраці з місцевою владою Києва (63,8%) та обізнаність про мандат діяльності управління з питань гендерної рівності Департаменту соціальної та ветеранської політики КМДА (58,5%), а також, позитивну готовність долучатися до щорічних проектів конкурсів КМДА з тематики гендерної рівності (90,4%), що

потребує подальшого розвитку фінансування підтримки проєктів «жіночих» ГО на рівні столиці, а також, популяризацію діяльності профільного управління з питань гендерної рівності та більшу ступінь його контактності з ГО та міжнародними донорськими структурами

5. Оцінка актуальних потреб «жіночих» ГО актуалізує необхідність:
 - залучення фахівців з питань бухгалтерії, комунікацій, фандрейзингу (31,4%) та відповідного посилення потенціалу ГО за вказаними напрямками;
 - культивування практик включення членкинь ГО у консультативно-дорадчі органи/робочі групи (29,4%);
 - промоуторства влади столиці компетентностей та можливостей ГО перед світовими донорами (45,1%), що в свою чергу забезпечить стабільне фінансування ГО та розв'язання актуальних потреб киянок/киян;
 - розширення експертизи та компетентності «жіночих» ГО за міжнародними сертифікованими програмами (60%);
 - навчання та підтримки ГО щодо відкритості їх діяльності для киян та влади, зокрема у звітуванні та інформаційній підтримці у інформаційному просторі столиці.
6. Картування ілюструє непропорційне охоплення проєктами ГО різних цільових аудиторій киянок та киян, зосередження діяльності ГО в першу чергу на адвокаційній та просвітницькій діяльності, психологічній та емоційній підтримці, подоланні гендерних стереотипів та запобіганні дискримінації, з помірним включенням у роботу з системними тематиками гендерної політики (миробудуванні, розбудові економічного та лідерського потенціалу жінок, впровадженні гендерних підходів у місцеву політику, гендерний аналіз, ГОБ тощо). Це унеможливило використання експертного потенціалу ГО задля розвитку столиці та покращення місцевих політик та послуг і потребує позитивних дій щодо підтримки ГО, які можуть дати фахову експертизу для гендерних підходів у секторальних політиках.
7. Більшість ГО реалізують багатофункціональні проєкти, які охоплюють кілька напрямів одночасно, наприклад, гуманітарну допомогу та інформаційно-просвітницьку діяльність.
8. Незважаючи на активну діяльність, ГО стикаються з браком ресурсів, що обмежує їхню здатність охоплювати ширшу аудиторію. Громадські організації потребують грантової підтримки та залучення до конкурсів проєктів, організованих як місцевою владою, так і міжнародними донорами. Це включає не лише фінансування проєктів, але й логістичну підтримку, наприклад, забезпечення транспортом чи пальним. Важливою складовою є комунікаційна підтримка: організаціям потрібні консультації щодо правильного оформлення грантових заявок, інформаційна допомога через комунікаційні канали та навчання для підвищення їхньої обізнаності у цій сфері.
9. Недостатній рівень підтримки з боку місцевих органів влади знижує ефективність реалізації проєктів. Як зазначали учасники міських конкурсів, деякі члени комісій з відбору організацій для фінансування за бюджетні кошти мають особисті упередження щодо гендерно чутливих проєктів. Саме через цю упередженість проєкти гендерної чи феміністичної спрямованості, які подають «жіночі» ГО, не отримують голоси підтримки.
10. Деякі організації стикаються з труднощами у доступі до великих грантових програм і змушені покладатися на власні ресурси чи одноразову допомогу. Це свідчить про необхідність розвитку інституційної спроможності та навичок написання грантів.

Рекомендації:

Очікувані результати співпраці ГО та місцевої влади:	
– Підвищення рівня гендерної рівності у громаді через впровадження інноваційних та ефективних ініціатив. – Формування сталих партнерств між владою та громадським сектором. – Покращення репутації місцевої влади як активного учасника позитивних соціальних змін та дотримання прав людини. – Підвищення рівня обізнаності населення про гендерні питання та їх вирішення.	
Рекомендації для ГО:	Рекомендації для місцевої влади:
Посилення внутрішнього потенціалу Підвищувати кваліфікацію команди ГО (тренінги, семінари, участь у міжнародних програмах). Особливо корисними будуть навчання з адвокації, комунікацій, гендерного аналізу та проєктного менеджменту. Розробити стратегічний план розвитку ГО, залучати грантове фінансування для посилення спроможності ГО (наприклад, закупівля обладнання, створення офісу, найм персоналу). Долучитися до місцевих, національних та міжнародних мереж ГО, які працюють у сфері гендерної рівності, для обміну досвідом і спільної реалізації проєктів.	Створення сприятливих умов для співпраці Забезпечення фінансової підтримки: Включати грантові конкурси на проєкти, пов'язані з гендерною рівністю, у місцеві бюджети. Пріоритет – підтримка довгострокових ініціатив, спрямованих на соціальні зміни. Надання приміщень і ресурсів: Забезпечити ГО доступ до приміщень для проведення тренінгів, заходів або консультацій. Відкриті простори для спільнот і гендерних хабів створять додаткові можливості для комунікації. Юридична та організаційна підтримка: Допомогти ГО у розв'язанні адміністративних питань (реєстрація, погодження проєктів, доступ до даних), спростити доступ до місцевих ресурсів і документації.
Залучення громадськості Проводити заходи, спрямовані на підвищення обізнаності населення про гендерну рівність (вебінари, тренінги, акції, соціальні кампанії у медіа). Залучати загальноосвітні навчальні заклади, вищі навчальні заклади та молодіжні організації до проєктів із руйнування гендерних стереотипів. Створювати якісний контент про гендерну рівність (відео, статті, подкасти) і поширювати його через соціальні мережі, радіо та телебачення.	Посилення комунікації між владою і ГО: Організовувати регулярні зустрічі, форуми та консультації з представниками ГО, на яких обговорюватимуться локальні виклики, пріоритети і спільні плани. Публікувати відкриті звіти про співпрацю з ГО, включати представників громадського сектору до консультаційних груп, комісій і комітетів, пов'язаних із гендерною рівністю. Призначити відповідальну особу чи відділ, який буде забезпечувати постійний зв'язок із ГО, допомагати з організаційними питаннями та моніторингом проєктів.

Адвокація гендерних питань Посилити співпрацю з місцевою владою щодо включення гендерної перспективи до стратегії розвитку громад, бюджету, програми соціального захисту тощо. Збір статистики, проведення досліджень щодо гендерних розривів у громаді (зарплати, доступ до послуг, участь у прийнятті рішень). Використовуйте ці дані для адвокації змін. Лобювати необхідні зміни до законів чи місцевих нормативних актів, які сприятимуть гендерній рівності.	Інтеграція ГО у процеси планування та реалізації місцевих політик Залучати представників громадських організацій до розробки місцевих стратегій, зокрема Планів дій з виконання Резолюції ООН 1325, програм боротьби з гендерно зумовленим насильством (ГЗН), гендерно орієнтованого бюджетування тощо. Дозволяти ГО тестувати інноваційні проєкти у співпраці з місцевими службами та використовувати їхні результати для впровадження на ширшому рівні. Використовувати досвід ГО для моніторингу впровадження гендерно орієнтованих ініціатив. Важливо враховувати рекомендації ГО в удосконаленні місцевих політик.
Пошук фінансування та інноваційні підходи Залучати не лише міжнародні гранти, але й кошти місцевого бюджету, благодійні внески від бізнесу та приватних осіб. Проводити кампанії зі збору коштів, забезпечивши донаторам прозорий механізм звітування про використання фінансів. Використовувати сучасні технології для організації тренінгів, консультацій, аналізу даних і моніторингу (наприклад, платформи для збору гендерної статистики чи онлайн-курси). Розробляти нестандартні підходи, наприклад, театральні постановки, арт-терапію чи освітні ігри для привернення уваги до гендерних проблем.	Інвестування у підвищення обізнаності про гендерну рівність Регулярно організовувати навчання для представників місцевої влади з питань гендерної рівності, боротьби з ГЗН, забезпечення рівного доступу до послуг. За підтримки ГО організовувати публічні заходи, форуми, фестивалі та освітні програми, які підвищуватимуть обізнаність громади про гендерну рівність і подолання стереотипів. Регулярно залучати експертів із ГО до проведення гендерного аналізу місцевих програм і політик.
Орієнтація на конкретні потреби громади Проводити дослідження для визначення найбільш гострих гендерних проблем у громаді (домашнє насильство, низька представленість жінок у владі, економічна нерівність тощо). Реалізовувати ініціативи, спрямовані на допомогу жінкам, які постраждали від ГЗН, ВПО, ветеранкам, особам з інвалідністю тощо. Адаптувати свої проєкти до нових викликів (зокрема, наслідків війни, викликаних криз, тощо).	Впровадження спеціальних програм для вразливих груп Підтримувати ГО в реалізації проєктів для жінок, які постраждали від війни, ГЗН, або потребують економічної інтеграції (перекваліфікація, доступ до кредитів тощо). Інвестувати в проєкти, які руйнують гендерні стереотипи серед молоді, включаючи освітні програми у школах і громадських центрах. Сприяти створенню спеціальних програм, які адаптуватимуть жінок і дівчат із числа внутрішньо переміщених осіб до місцевих умов.

Підвищення прозорості та довіри Регулярно інформувати про діяльність ГО, успіхи і використання коштів. Це зміцнить довіру з боку донорів і громади. Пропонувати прості способи залучення місцевих жителів до ініціатив ГО, наприклад, участь у тренінгах, акціях чи кампаніях. Візуалізувати реальний вплив проєктів ГО через історії успіху, цифри та аналіз результатів.	Впровадження системи мотивації для ГО Заснувати місцеві конкурси та премії для відзначення найуспішніших проєктів у сфері гендерної рівності. Надати ГО можливість отримувати фінансування не тільки для конкретних проєктів, але й для розвитку інституційного потенціалу (наприклад, навчання персоналу).
---	---

Загальні рекомендації: провести навчання керівного складу структурних підрозділів та консультативно-дорадчих органів щодо основних засад державної гендерної політики та ролі «жіночих» організацій у просуванні цілей рівності. Разом з тим:

1. ГО та місцевій владі варто розширювати партнерства, створювати коаліції з іншими організаціями для обміну ресурсами та спільної реалізації проєктів. Співпраця з міжнародними донорами може забезпечити стабільне фінансування.
2. Необхідно посилити роботу над змінами у законодавстві, спрямованими на захист прав жінок. Залучення громадськості до діалогу з владою допоможе підвищити вплив на прийняття рішень.
3. Використання сучасних технологій, таких як онлайн-курси чи мобільні додатки, допоможе охопити ширшу аудиторію для розширення інформаційно-просвітницької діяльності. Особливу увагу слід приділити залученню молоді.
4. Розвиток фандрейзингових ініціатив та залучення нових джерел фінансування допоможуть забезпечити сталість проєктів та зміцнення ресурсної бази.
5. Важливо впроваджувати принципи гендерної рівності не лише у проєктах ГО, а й у громадах, освітніх закладах, бізнесі та державних структурах.

**Аналіз сучасного стану та тенденцій розвитку неурядових організацій в м. Києві,
які наразі ведуть активну діяльність у сфері забезпечення рівних прав
та можливостей жінок і чоловіків,
і специфіки їх діяльності та співробітництва з місцевими органами влади**

Аналітичний звіт

Громадські організації відіграють важливу роль у просуванні гендерної рівності та розширенні прав і можливостей жінок, виступають платформою для адвокації, поширення знань та впровадження змін у суспільстві. Завдяки своїй активності ці організації підвищують обізнаність про існуючі гендерні проблеми, кидають виклик стереотипам та упередженням, які обмежують участь жінок у різних сферах життя. Вони працюють над тим, щоб забезпечити рівні умови доступу жінок до освіти, праці, участі в політичному житті та управлінні. Через співпрацю з урядами, міжнародними організаціями та бізнесом,

громадські організації сприяють формуванню політик і програм, які враховують потреби жінок і створюють умови для їхнього повноцінного розвитку. Окрім цього, вони надають підтримку жінкам, які постраждали від дискримінації чи насильства, сприяючи їхній реабілітації та інтеграції в суспільство. Завдяки активній діяльності у сфері освіти та підвищення кваліфікації, вони допомагають жінкам отримувати нові навички та можливості для реалізації свого потенціалу. Через ці комплексні дії громадські організації стають рушієм змін,

що спрямовані на досягнення рівності та створення справедливого суспільства.

Проте, війна вплинула та значно змінила діяльність громадських організацій. Багато «жіночих» організацій переорієнтували свою діяльність на надання гуманітарної допомоги, підтримку внутрішньо переміщених осіб (ВПО) та постраждалих від конфлікту. Вони підтримують притулки, забезпечують базові потреби та надають психологічну підтримку¹. «Жіночі» організації активізували свої зусилля у сфері адвокації, привертаючи увагу до гендерних аспектів війни та необхідності врахування потреб жінок у процесах відновлення та прийняття рішень². В умовах війни «жіночі» організації об'єднуються, створюючи нові мережі та коаліції для більш ефективної роботи та обміну ресурсами, що підвищує їхній вплив та спроможність реагувати на виклики³. Проте, частина раніше громадських організацій були змушені припинити свою діяльність, скоротити її, або перенести за межі країни. Це обумовило актуальність дослідження, спрямованого на визначення інституційного аналізу та дослідження спроможностей громадських організацій, які працюють в сфері просування гендерної рівності у місті Києві.

Міська влада повинна залучати громадські організації до просування гендерної рівності та розширення прав і можливостей жінок, оскільки така співпраця забезпечує ефективніше використання ресурсів і дає змогу досягати більш стійких результатів. Громадські організації володіють експертизою та глибоким розумінням

локальних проблем і потреб громад, що дозволяє створювати більш цільові та реалістичні ініціативи. Вони мають досвід прямої роботи з жінками та вразливими групами, що забезпечує адаптацію проєктів і програм до реальних умов.

Синергія між міською владою та громадськими організаціями полягає у поєднанні ресурсів та практичного досвіду й гнучкості організацій. Міська влада може проводити консультації, використовувати інфраструктуру, фінансування та законодавчі механізми для підтримки ініціатив, тоді як громадські організації привносять ідеї, інновації та прямий контакт із громадою. Така співпраця також сприяє підвищенню довіри до міських органів управління, оскільки громадські організації часто виступають посередниками між владою та населенням, надаючи голос громадянам і забезпечуючи їхню участь у процесі ухвалення рішень.

Проєктне партнерство ГО та органів виконавчої влади дозволяє створювати комплексні програми, які не лише розширюють права та можливості жінок, але й змінюють суспільну свідомість, що сприяє подоланню гендерних стереотипів. Разом із цим, співпраця сприяє ефективнішому моніторингу та оцінюванню результатів впроваджених ініціатив, що дає змогу вдосконалювати політики й адаптувати їх до потреб громади. Такий підхід гарантує, що гендерна рівність стає пріоритетом не лише на рівні декларацій, а й у реальних діях, які позитивно впливають на життя жінок і суспільства в цілому.

Методологія опитування:

Метод опитування – експертне опитування за напівструктурованим

інструментарієм, що здійснювалось у три етапи:

¹ <https://biz.nv.ua/ukr/otvetstvennyy-biznes/genderna-rivnist-dlya-zhinok-yak-gromadski-organizacii-dopomagayut-pid-chas-viyni-v-ukrajini-50382940.html>

² <https://uavarta.org/predstavnytsi-gromadskyh-organizatsij-ukrayiny-na-forumi-pekini-30-vplyv-vijny-na-prava-zhinok/>

³ <https://goldameir.institute/2024/03/yak-zhinky-v-ukrayini-pid-chas-vijny-zapuskayut-novi-proyekty-ta-ob-yednaly-aktyvnyh-ukrayinok/>

- Скринінгове телефонне опитування з рекрутингом експертів та встановленням відповідності напряму діяльності ГО.
- Експертне онлайн опитування представників ГО з використання сервісу Google Forms.
- Експертне онлайн опитування фахівців структурних підрозділів міської та районних державних адміністрацій, муніципальних установ/підприємств/ організацій, які співпрацюють з громадськими об'єднаннями, з використання сервісу Google Forms.

Кількість учасників опитування:

- **105 експертів**-представників\ць ГО, діяльність яких пов'язана із просування гендерної рівності та розширення прав та можливостей жінок.
- **2870 фахівців** структурних підрозділів, установ/підприємств/ організацій міста, які співпрацюють з ГО.

Період проведення опитування: **13.11.2024 – 19.12.2024 року**

Основні висновки та рекомендації:

- Проведене дослідження встановило, що система бар'єрів, які перешкоджають ефективній діяльності опитуваних ГО, є доволі очікуваною, беручи до уваги умови функціонування підприємств і організацій в умовах війни. Зокрема, більшість респондентів вказали на два пов'язаних між собою фактори: брак фінансування та відсутність донорської підтримки. Відзначимо, що на тлі загального поживлення процесів зовнішнього фінансування проєктів у сфері розбудови громадянського суспільства в Україні та забезпечення його стійкості, такий результат свідчить про фокус такого фінансування на підтримці ЗСУ, волонтерській та гуманітарній допомозі населенню, реінтеграції окремих частин суспільства в цивільні процеси. При цьому, кілька років поспіль спостерігається стійке зростання чисельності зареєстрованих ГО, що вже перевищило позначку у 100 000. Це спричиняє ситуацію додаткової конкуренції в середовищі інституцій громадянського суспільства і визначає отримані результати опитування, коли частина із таких ГО відчувають брак коштів або не мають навичок їх залучення.
- Зауважимо, що доволі значна частина опитаних ГО відчуває й інші ризики, зокрема, пов'язані із недостатністю інфраструктурної підтримки. Лише 52.4% організацій мають власне офісне приміщення, 33.3% – приміщення для надання послуг, а 22% – тренінгові зали. Це також відображає залежність організацій від зовнішніх джерел фінансування, таких як донорські програми, які часто є нестабільними і, відтак, не надають можливості довготермінового планування таких витрат, як оренда приміщень.
- При цьому, 50% опитаних ГО не практикують розміщення річних звітів про свою діяльність на відкритих платформах, а

майже третина (32%) не вдаються до моніторингу своєї діяльності, як інструменту забезпечення якості, що може обмежувати їхню спроможність бути конкурентними та залучати додаткових партнерів, особливо міжнародних.

- Окремим викликом для опитаних ГО, який безпосередньо пов'язаний із вище перерахованими, є брак кадрів та брак мотивованих фахівців. Майже третина опитаних відзначають проблему відсутності бухгалтерів, комунікаціоністів, фандрейзерів та інших, окрім того, деякі (близько 11%) відчувають труднощі у залученні до діяльності ГО волонтерів.
- Перераховані перешкоди діяльності мережі ГО переважно віддзеркалюють недостатню конкурентну спроможність окремих інституцій у залученні проєктних коштів на конкурсній основі. Окрім того, це засвідчує загальну несприятливу ситуацію для функціонування будь-якої організації в Україні: від зростання попиту на робочу силу (при цьому, близько 78% опитаних ГО мають мережу волонтерів, що створює для них особливі ризики та обмеження у зв'язку із дефіцитом робочої сили в Україні), до необхідності адаптуватися до роботи в умовах нестабільності та кризи.
- Разом із тим, виділимо напрямки діяльності ГО для більш ефективної гендерної перспективи. До таких віднесемо більше активне сприяння та зацікавленість міської влади у взаємодії із мережею ГО (адже 25% опитаних ГО зауважили на відсутності інтересу з боку місцевої влади до їх діяльності), більш широке залучення представників окремих ГО в процеси ухвалення рішень з боку органів місцевої влади (зокрема, через мережу консультативно-дорадчих органів). Підкреслимо, що про таку співпрацю та підтримку йдеться у багатьох документах, ухвалених на різних рівнях. Однак у місті Києві, на відміну від інших столиць країн

ЄС, немає політичної волі щодо системної підтримки діяльності «жіночих» та феміністичних ГО, крім їх публічного визнання.

- За результатами дослідження 63,8% громадських організацій Києва вже мають досвід співпраці з місцевими органами влади, що вказує на потенціал громадського сектору у адвокуванні проблем київської громади. Це створює сприятливі умови для підвищення ефективності таких партнерств шляхом діалогу та залучення жінок ГО до участі у роботі дорадчих органів.

- Відповідно до отриманих результатів, опитані ГО найчастіше спрямовують свою діяльність на жінок, які потребують емоційної та психологічної підтримки, внутрішньо переміщених осіб (жінок і чоловіків, зокрема з дітьми), а також жінок-ветеранок і військовослужбовиць. Це визначає і напрацьовані бази контактів та необхідна інформація, що може стати корисною для ухвалення рішень на рівні місцевого управління. Оскільки цільові аудиторії багатьох опитаних ГО мають перетини, обмін даними про них та формування спільної бази даних може надати важливе інформаційне підкріплення для роботи Центру гендерної рівності, запобігання та протидії насильству. Це зможе сприяти інтеграції цих груп через освітні, професійні та соціальні проєкти, що допоможуть їм адаптуватися та розвиватися в громаді.

- За результатами опитування можна зробити висновок щодо необхідності посилення роботи у трьох ключових напрямках: фінансова підтримка, кадрове забезпечення та посилення комунікації. Потрібно стимулювати розвиток грантових програм, партнерських ініціатив із донорами та бізнес-сектором для підвищення фінансової стійкості ГО.

Водночас важливо створити програми підготовки та залучення фахівців у сфері бухгалтерії, комунікацій та фандрейзингу, що допоможе підвищити ефективність управління організаціями. Активізація взаємодії з місцевою владою, а також покращення комунікації з громадськістю, проведення локальних нетворкінгів на території міських публічних просторів, своєчасне інформування про потреби сприятиме підвищенню обізнаності й підтримки ГО. Загалом, вирішення зазначених викликів дозволить посилити спроможність громадських організацій та підвищити їхній вплив на суспільні процеси.

- З точки зору державних службовців для покращення співпраці з ГО варто зосередитися на забезпеченні чіткості цілей і завдань, підтриманні високих стандартів етики та професіоналізму, а також створенні умов для ефективного зворотного зв'язку. Додатково, розвиток спільних навчальних ініціатив і більш чітке визначення ролей можуть значно підвищити продуктивність взаємодії. Такі кроки сприятимуть зміцненню партнерства та досягненню спільних цілей.

- Для опитаних державних службовців та працівників комунальних підприємств найбільш важливим напрямом співпраці з ГО є захист від гендерно зумовленого насильства, а також інформаційна, комунікативна, просвітницька діяльність. Співпраця муніципального сектору з ГО у зазначених напрямках є критично важливою для ефективного виконання завдань не тільки державних та комунальних установ, а також для покращення умов життя в громаді. Водночас, такі напрями співпраці вказують на запит на соціальні зміни, підвищення рівня безпеки та обізнаності в суспільстві.

? З ЯКИМИ ОСНОВНИМИ ВИКЛИКАМИ СТИКАЄТЬСЯ СЬОГОДНІ ГО У СВОЇЙ ДІЯЛЬНОСТІ

На основі наведених даних можна визначити основні виклики, з якими стикаються громадські організації (ГО) у своїй діяльності. Найбільш критичним є брак фінансування, який вказали 66.7% респондентів. Це свідчить про те, що фінансова нестабільність є основним бар'єром для розвитку ГО, обмежуючи їхні можливості у реалізації ініціатив та проєктів. Другий за значущістю виклик – відсутність достатньої кількості проєктів та донорської підтримки, що відзначили 45.1% опитаних. Ця проблема тісно пов'язана з першим викликом і вказує на складність у залученні зовнішніх ресурсів, необхідних для сталого функціонування організацій.

Брак власного приміщення виявився значущим фактором для 34.3% респондентів, що корелює з попередніми даними про обмежений доступ ГО до офісів та приміщень для роботи. Цей виклик ускладнює організацію діяльності, проведення зустрічей та забезпечення необхідних умов для роботи команди.

Питання кадрового дефіциту є також актуальним: 31.4% організацій повідомили про відсутність фахівців, зокрема бухгалтерів, комунікаційників і фандрейзерів, що негативно впливає на управлінський потенціал та ефективність роботи ГО. Непредставленість громадських організацій у консультативно-дорадчих органах або на місцевому рівні є викликом для 29.4% опитаних, що може свідчити про недостатню інтеграцію ГО в процеси прийняття рішень на рівні місцевої влади та відсутність можливостей впливати на політичний і соціальний порядок денний.

Суттєвою проблемою є також відсутність інтересу та підтримки з боку місцевої влади (25.5%), що обмежує можливості ГО у співпраці та реалізації спільних ініціатив. Ще одним викликом є низька обізнаність громадськості щодо діяльності громадських організацій, про що повідомили 13.7% респондентів. Це свідчить про потребу у посиленні комунікації та інформуванні населення про діяльність ГО, їхні досягнення та вплив на

громаду. Дещо менш поширені виклики включають труднощі у залученні волонтерів (11.8%), недостатню взаємодію між ГО (10.8%) та правові й адміністративні перешкоди (9.8%). Найменшою проблемою виявилися інші фактори, які вказали лише 2% учасників.

З огляду на отримані дані, рекомендовано посилити роботу у трьох ключових напрямках: фінансова підтримка, кадрове забезпечення та посилення комунікації. Потрібно стимулювати розвиток грантових програм, партнерських ініціатив із донорами та бізнес-сектором для підвищення фінансової стійкості ГО.

Водночас важливо створити програми підготовки та залучення фахівців у сфері бухгалтерії, комунікацій та фандрейзингу, що допоможе підвищити ефективність управління організаціями. Активізація взаємодії з місцевою владою, а також покращення комунікації з громадськістю через інформаційні кампанії та медіа сприятиме підвищенню обізнаності й підтримки ГО. Загалом, вирішення зазначених викликів дозволить посилити спроможність громадських організацій та підвищити їхній вплив на суспільні процеси.

ОБЕРІТЬ, БУДЬ ЛАСКА, ІЗ ПЕРЕЛІЧЕНИХ НАПРЯМІВ У СФЕРІ ГЕНДЕРНОЇ РІВНОСТІ, ТІ, ЯКІ НАЙБІЛЬШЕ ВІДПОВІДАЮТЬ ВАШІЙ ДІЯЛЬНОСТІ

ГОГО

Аналіз напрямів діяльності громадських організацій (ГО) у сфері гендерної рівності показує, що найбільш пріоритетним є інформаційна, комунікативна та просвітницька діяльність, яку обрали 66.7% респондентів. Це свідчить про те, що значна увага приділяється підвищенню обізнаності громадськості, просуванню гендерної рівності через навчання, роз'яснення та медіа-кампанії. Другим за важливістю напрямом є психологічна та емоційна підтримка, що відзначили 59.8% опитаних. Цей показник свідчить про високий попит на роботу, спрямовану на психічне здоров'я

та подолання наслідків емоційних травм, особливо серед вразливих категорій населення. Подолання гендерних стереотипів і дискримінації також є важливим напрямом діяльності, його обрали 58.8% ГО. Це підкреслює намагання організацій змінити суспільні упередження, що перешкоджають досягненню рівності. Гуманітарна підтримка посіла четверте місце з результатом 44.1%, що вказує на значну роботу ГО в умовах кризових ситуацій, надання необхідної допомоги жінкам і дівчатам, особливо тим, хто постраждав від конфліктів чи насильства. Захист від

гендерно зумовленого насильства та СНПК, а також адвокаційна діяльність охопили по 41.2% респондентів, що свідчить про системну роботу у напрямі забезпечення безпеки, правового захисту та впливу на прийняття рішень задля протидії насильству. Захист прав жінок і дівчат у конфліктних ситуаціях, залучення до миробудування та підтримка постраждалих від збройних конфліктів отримали 33.3%. Це вказує на активну діяльність ГО у

контексті війни, коли фокус спрямований на підтримку жінок у кризових умовах. Одночасно, питання гендерної рівності у доступі до ресурсів, освіти та підтримка економічного потенціалу жінок і чоловіків також охоплюють 33.3% організацій, що відображає важливість соціально-економічної рівності у забезпеченні можливостей для розвитку всіх категорій населення.

Цільова аудиторія проєктів громадських організацій демонструє різноманіття, орієнтуючись на групи, що потребують психологічної підтримки, соціальної адаптації та інтеграції. Основними бенефіціарами є **жінки, які потребують емоційної та психологічної підтримки**, що становлять **52.0%** від загальної кількості, а також **дівчата та молоді жінки** з показником **51.0%**. Високий відсоток мають **жінки ВПО, жінки ВПО з дітьми та чоловіки ВПО** — **49.0%**, що вказує на фокус громадських ініціатив на допомозі внутрішньо переміщеним особам в умовах воєнного стану. Також вагому роль у проєктах займають **жінки-ветеранки та**

військовослужбовці та родини й родичі ветеранів, включаючи дітей, де обидві групи мають по **36.3%**.

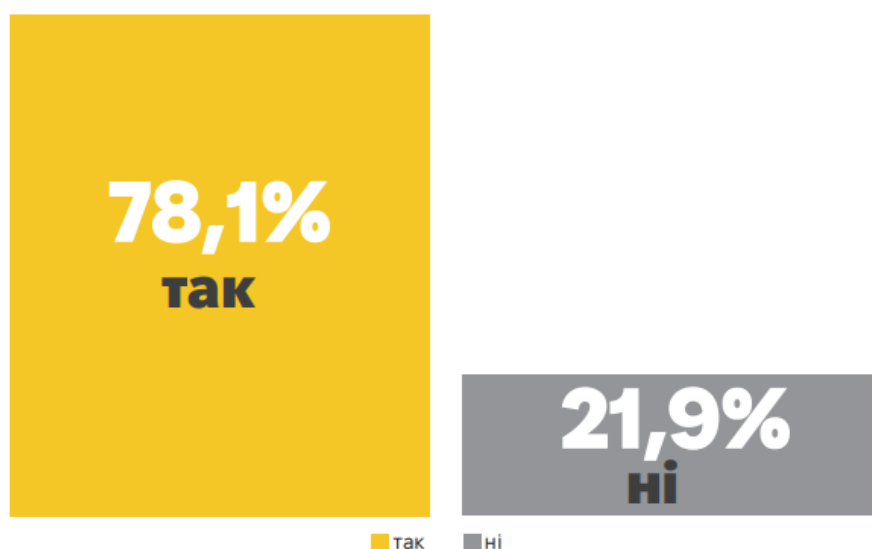
Особливої уваги заслуговують **жінки-підприємці та самозайняті (29.4%)**, що свідчить про підтримку економічного потенціалу жінок у бізнесі та самозайнятості. Помітний акцент спрямований також на **чоловіків-ветеранів та військовослужбовців** — **26.5%**, а це вказує на гендерно-чутливий підхід громадських організацій, що не обмежується лише жінками, але й охоплює чоловіків у вразливих категоріях. **Літні жінки (60+)**, які часто стикаються з

соціальною ізоляцією та браком ресурсів, становлять **23.5%** бенефіціарів.

Загалом, можна відзначити, що ГО приділяють значну увагу емоційно-психологічній підтримці жінок, інтеграції внутрішньо переміщених осіб, ветеранів та їх родин, а також сприянню професійному

розвитку та економічному потенціалу жінок. Рекомендується підсилювати програми для маломобільних груп, представниць LBTQI+ спільноти та жінок, що живуть з ВІЛ/СНІД, оскільки ці групи мають нижчі показники охоплення.

? ЧИ МАЄ ВАША ГО ВОЛОНТЕРІВ/ВОЛОНТЕРОК

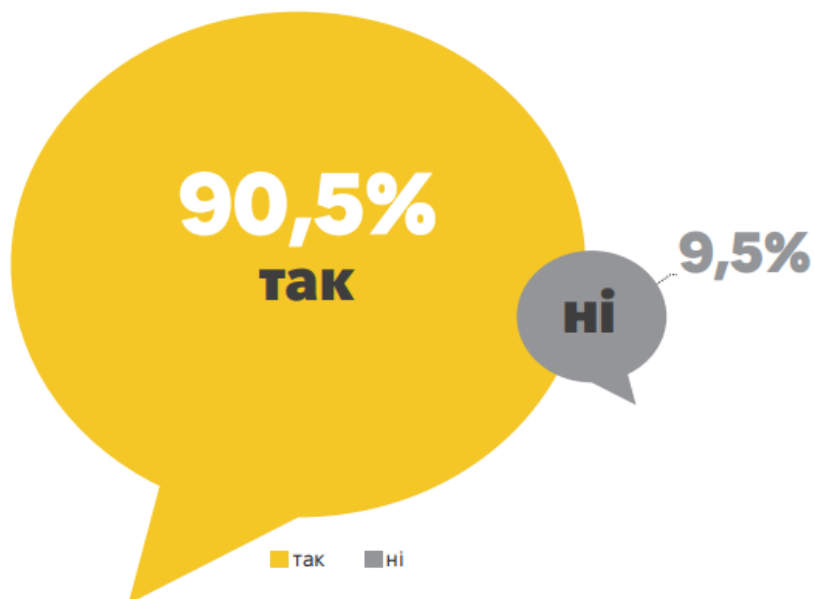
Аналіз даних щодо наявності волонтерів чи волонтерок у ГО показує, що значна частина опитаних (78,1%) вказують на активне залучення волонтерів до своєї діяльності. Цей результат свідчить про високий рівень інтеграції волонтерської підтримки у функціонування громадських організацій, що демонструє їхню спроможність залучати додаткові людські ресурси для досягнення своїх цілей. Натомість 21,9% ГО не мають волонтерів, що може бути зумовлено специфікою їхньої діяльності, недостатнім рівнем популяризації своєї роботи або обмеженістю у залученні зовнішньої підтримки.

Волонтерство є важливим ресурсом для більшості громадських організацій, оскільки воно дозволяє розширювати

масштаби роботи, забезпечуючи її гнучкість і різноплановість. Організації, які не мають волонтерів, потенційно можуть втрачати додаткові можливості у розширенні своєї діяльності.

Потрібно активізувати інформаційно-просвітницьку роботу серед організацій, які поки не залучають волонтерів. Це можна зробити шляхом популяризації успішних прикладів співпраці з волонтерами, проведення тренінгів із менеджменту волонтерської діяльності та розробки програм мотивації для залучення активних громадян. Також важливо розглянути створення загальнонаціональної платформи для полегшення контактів між організаціями та потенційними волонтерами.

? ЧИ ЗАЛУЧАЄ ГО ЗОВНІШНІХ ЕКСПЕРТІВ/ТРЕНЕРІВ ДО ПРОЕКТНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

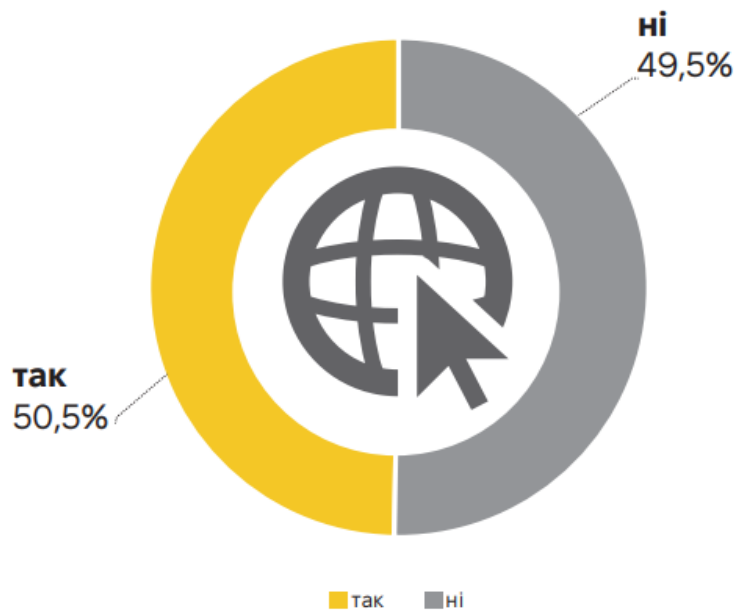

Аналіз даних про залучення зовнішніх експертів або тренерів до проектної діяльності громадських організацій показує, що переважна більшість організацій (90,5%) активно використовує таку практику. Це вказує на високий рівень професіоналізації їхньої роботи та прагнення до підвищення якості реалізації проектів. Залучення зовнішніх фахівців дозволяє організаціям отримати доступ до специфічних знань, досвіду та навичок, які можуть бути відсутніми у внутрішніх командах. Лише 9,5% опитаних організацій не користуються послугами зовнішніх експертів, що може свідчити про їхню обмежену потребу

в таких ресурсах або відсутність фінансових і організаційних можливостей для цього.

Цей результат підкреслює важливість інтелектуального капіталу в успішній реалізації проектів, адже залучення тренерів та експертів дозволяє підвищувати рівень компетентності команди, вдосконалювати методи роботи та досягати більшої ефективності у виконанні поставлених завдань. У свою чергу, організації, які не залучають зовнішніх фахівців, ризикують втратити доступ до інноваційних підходів і практик, що обмежує їхню здатність конкурувати в секторі громадських ініціатив.

? ЧИ РОЗМІЩЕНІ РІЧНІ ЗВІТИ ГО У ВІДКРИТОМУ ДОСТУПІ

Аналіз питання щодо публічного доступу до річних звітів громадських організацій виявляє майже рівний розподіл відповідей. Трохи більше половини респондентів (50,5%) зазначили, що їхні звіти розміщені у відкритому доступі, тоді як 49,5% цього не роблять. Ці показники свідчать про те, що прозорість діяльності громадських організацій залишається важливим, але не повсюдно прийнятим стандартом у секторі. Наявність звітів у відкритому доступі є суттєвим показником довіри до організації з боку суспільства, партнерів та донорів. Водночас практично половина організацій досі не оприлюднює такі документи, що може обмежувати їхній вплив та репутацію.

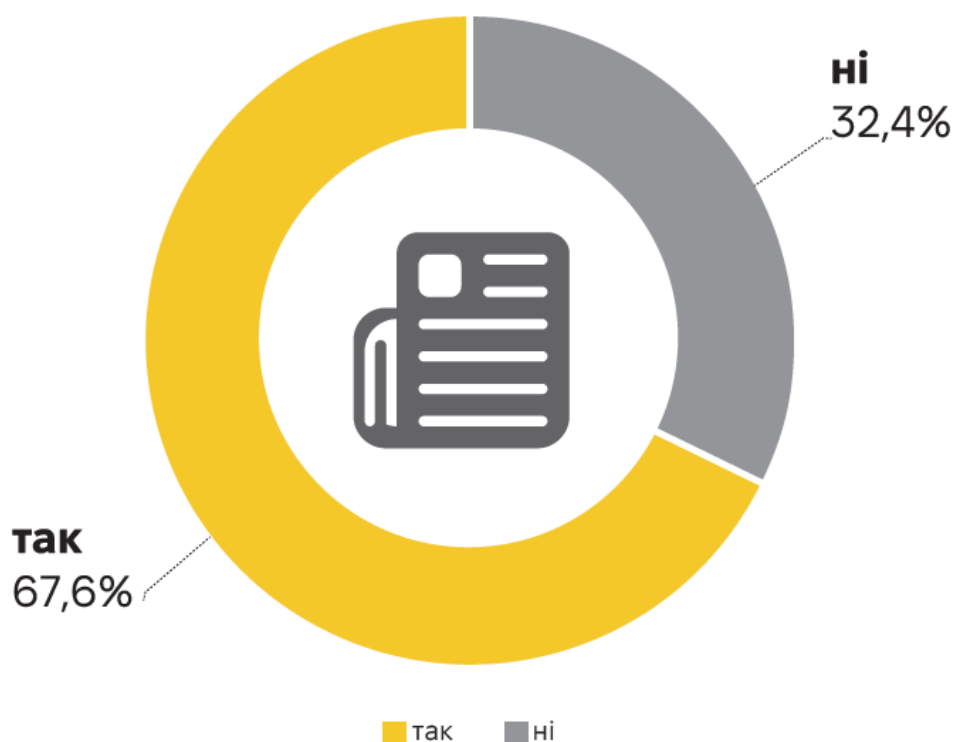
Головною перевагою публікації звітів є демонстрація прозорості, відповідальності та готовності до підзвітності. Організації, які не розміщують

свої звіти, можуть робити це через брак ресурсів, технічних можливостей або через небажання розкривати інформацію про свою діяльність. Така ситуація може створювати ризики зниження довіри до цих організацій, особливо серед потенційних партнерів і донорів, які надають перевагу прозорим і відкритим організаціям.

Аналіз відповідей ГО, які не розміщують річні звіти у відкритому доступі, дозволять описати їх наступним чином:

- 63,5% з них не мають офісного приміщення у Києві,
- 69,2% з них – залучають до своєї роботи волонтерів,
- Майже 52% з них не мають системи моніторингу/оцінки діяльності,
- 42,2% з них – не співпрацюють з місцевою владою Києва.

? ЧИ Є СИСТЕМА МОНІТОРИНГУ / ОЦІНКИ ДІЯЛЬНОСТІ В ВАШІЙ ОРГАНІЗАЦІЇ

Більшість організацій (67,6%) мають впроваджені механізми оцінки своєї роботи. Це є важливим показником організаційної спроможності, оскільки такі системи дозволяють аналізувати ефективність діяльності, виявляти сильні та слабкі сторони і своєчасно вносити корективи. Проте значна частка організацій, а саме 32,4%, все ще не мають подібних систем. Це може бути зумовлено обмеженістю ресурсів, відсутністю експертних знань або недостатньою усвідомленістю важливості моніторингу та оцінки.

Переважаюча більшість громадських організацій вже усвідомлюють важливість моніторингу та оцінки своєї діяльності. Проте для підвищення загальної ефективності сектору необхідно посилювати роботу з тими організаціями, які ще не запровадили такі механізми, допомагаючи їм інтегрувати ці процеси у свою повсякденну діяльність. Це сприятиме підвищенню якості роботи громадських організацій та їхньої довгострокової спроможності досягати поставлених цілей.

? ЧИ РЕАЛІЗУЄ ВАША ОРГАНІЗАЦІЯ ПРОЄКТИ У М.КИЇВ

ГОЛОС

Аналіз даних щодо реалізації проєктів у місті Києві серед громадських організацій, на які орієнтувалося дослідження, показує, що більшість із них (88,6%) активно працюють у столиці. Такий високий показник є очікуваним, оскільки дослідження фокусувалося саме на організаціях, що базуються у Києві, де вони мають доступ до широкого спектра ресурсів, інституційної підтримки, партнерських можливостей та цільової аудиторії. Лише 11,4% опитаних організацій вказали, що не реалізують свої проєкти у Києві, що, ймовірно, пояснюється специфікою їхньої діяльності, яка може бути спрямована на інші регіони або виключно локальні ініціативи.

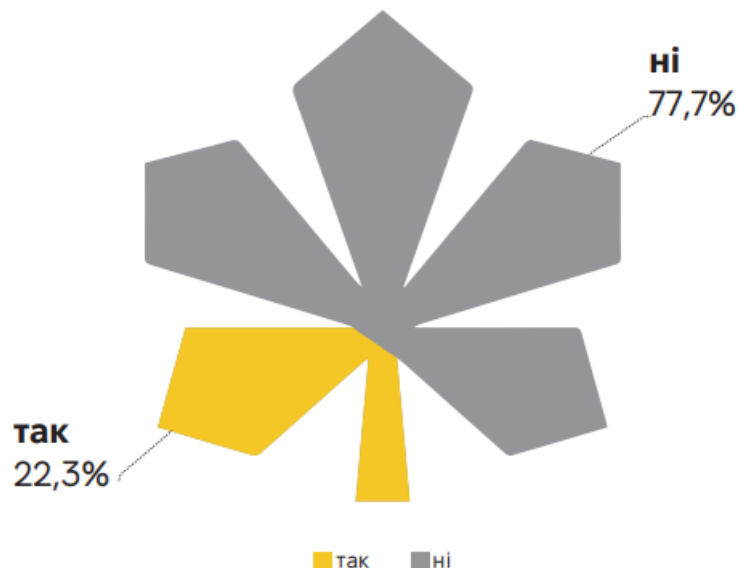
Ці результати вказують на те, що Київ залишається домінуючим центром громадської активності в Україні, зосереджуючи найбільшу кількість організацій і проєктів. Столиця забезпечує громадським організаціям доступ до

ключових зацікавлених сторін, таких як державні установи, міжнародні організації та донори, що робить її привабливим місцем для реалізації проєктів. Водночас невелика частка організацій, які не мають проєктів у Києві, може бути ознакою орієнтації частини ГО на регіональну або навіть національну діяльність, що виходить за межі локального контексту.

Зважаючи на те, що дослідження стосується громадських організацій Києва, показники можуть свідчити як про їхню переважну орієнтацію на місцеві проєкти, так і про потенціал до розширення діяльності за межі столиці. Рекомендації можуть включати підтримку тих організацій, які бажають масштабувати свої ініціативи на інші регіони, а також сприяння розвитку проєктів, які покликані вирішувати міжрегіональні проблеми. Це дозволить підсилити вплив столичних ГО не лише на локальному, але й на загальноукраїнському рівні.

ЧИ Є У ВАШОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ПРОЄКТИ ЛОКАЛІЗОВАНІ У ОКРЕМИХ РАЙОНАХ СТОЛИЦІ

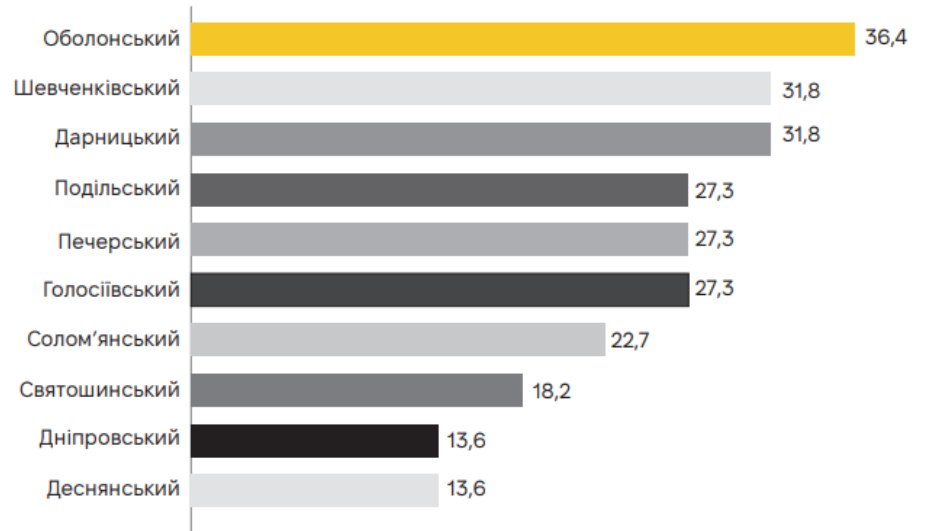

Аналізуючи локалізацію проєктів громадських організацій Києва в окремих районах столиці, більшість опитаних (77,7%) зазначили, що їхня діяльність не обмежується конкретними районами, а має ширше охоплення. Лише 22,3% організацій підтвердили, що реалізують проєкти, спеціально спрямовані на окремі райони міста. Це свідчить про те, що більшість ГО орієнтуються на загальноміський рівень або працюють за тематичними, а не територіальними пріоритетами.

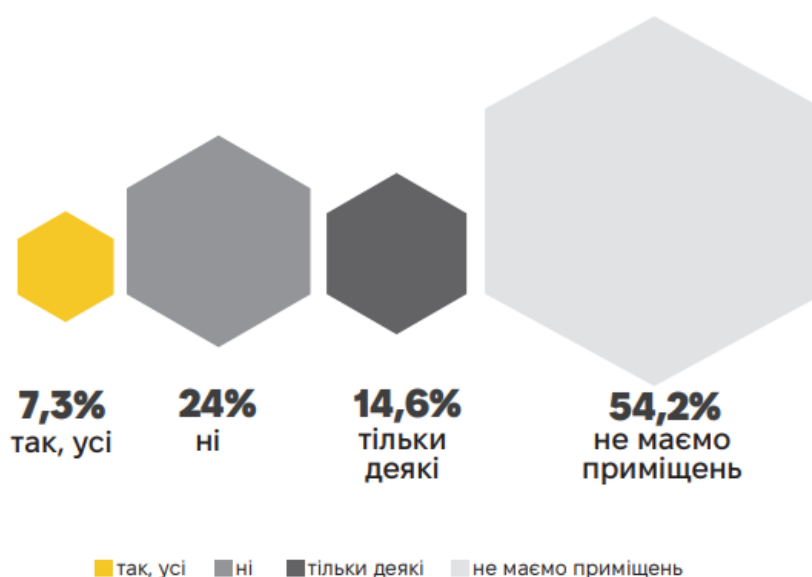
Відсутність яскраво вираженої локалізації проєктів може бути обумовлена потребою охоплення ширшої аудиторії або обмеженими ресурсами, що не дозволяють організаціям зосереджуватися на районних ініціативах. Водночас локалізовані проєкти мають значний потенціал для вирішення специфічних проблем на місцевому рівні, таких як розвиток громад, підтримка освітніх і соціальних ініціатив чи інфраструктурні проєкти.

У ЯКИХ САМЕ РАЙОНАХ СТОЛИЦІ ЛОКАЛІЗОВАНІ ПРОЄКТИ ГО?

? ЧИ Є ТРЕНІНГОВІ ЗАЛИ ТА ПРИМІЩЕННЯ БЕЗБАР'ЄРНИМИ

Більше половини організацій (54,2%) взагалі не мають власних приміщень, що може свідчити про обмежені ресурси або залежність від орендованих просторів. Лише 7,3% респондентів вказали, що всі їхні приміщення є безбар'єрними, а 14,6% зазначили, що такою характеристикою володіють лише деякі приміщення. Разом із тим 24% опитаних заявили, що їхні приміщення не є безбар'єрними.

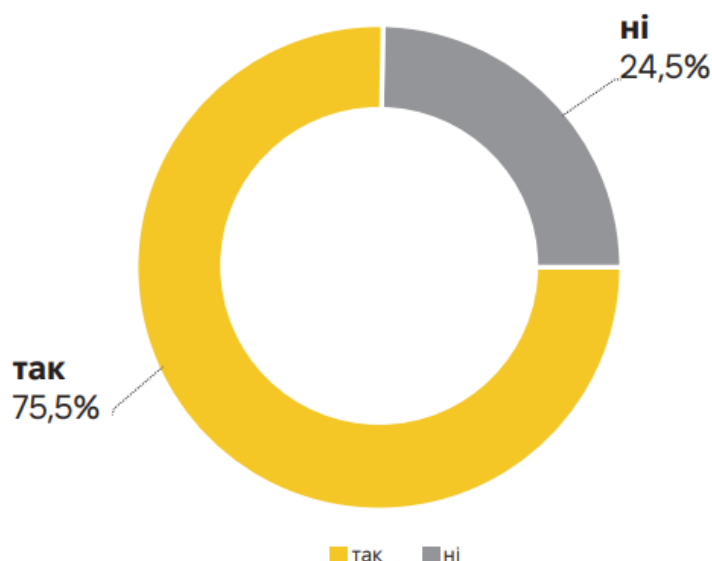
Ці результати підкреслюють важливість питання фізичної доступності для забезпечення інклюзивного підходу в роботі громадських організацій. Відсутність або недостатній рівень безбар'єрності приміщень може обмежувати участь у заходах осіб із інвалідністю, людей похилого віку та інших маломобільних груп, що суперечить принципам рівності та доступності. З іншого боку, факт, що значна частина організацій не володіє власними приміщеннями, свідчить про їхню гнучкість

і можливість співпраці з іншими інституціями, які можуть надавати доступні простори.

Рекомендації для вирішення цієї проблеми включають впровадження стандартів безбар'єрності як обов'язкових умов для орендованих приміщень, які використовуються громадськими організаціями. Важливо стимулювати організації до проведення аудитів доступності та сприяти їхній співпраці з місцевою владою для облаштування інклюзивних просторів. Крім того, варто передбачити грантову підтримку для тих організацій, які прагнуть адаптувати свої приміщення до потреб маломобільних груп.

Загальний висновок із даних свідчить про те, що забезпечення безбар'єрності тренінгових залів та інших просторів залишається важливим, але недостатньо реалізованим аспектом діяльності громадських організацій. Розв'язання цього питання сприятиме розширенню їхньої цільової аудиторії, зміцненню інклюзивності та підвищенню соціального впливу їхньої роботи.

? ЧИ РЕАЛІЗУЄ ВАША ОРГАНІЗАЦІЯ ПРОЄКТИ У КИЇВСЬКІЙ ОБЛАСТІ

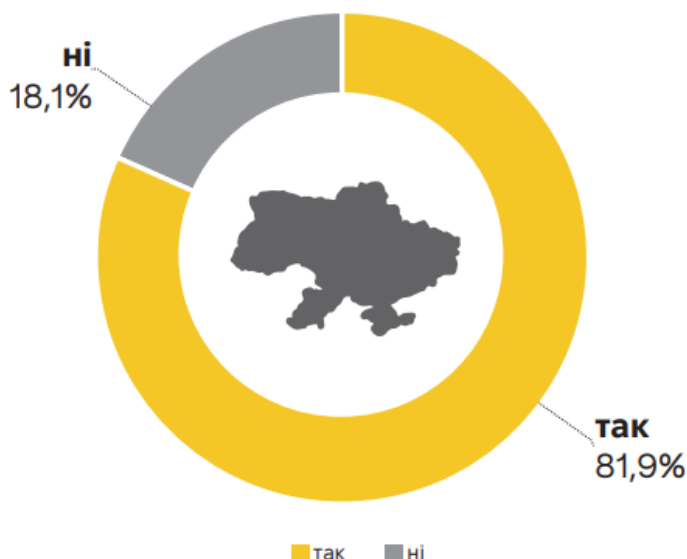

Аналізуючи питання про реалізацію громадськими організаціями проєктів у Київській області, більшість опитаних організацій (75,5%) підтвердили, що ведуть активну діяльність у цьому регіоні. Це свідчить про значну увагу до прилеглої до столиці області, яка через близькість до Києва отримує більше можливостей для залучення організацій до проєктної діяльності. Водночас 24,5% організацій не реалізують проєкти у Київській області, що може пояснюватися або їхньою спеціалізацією на інших регіонах, або

обмеженістю ресурсів і можливостей для роботи поза межами столиці.

Переважаання організацій, які діють у Київській області, підкреслює важливість цього регіону як зони стратегічного впливу. Його близькість до столиці забезпечує доступ до ключових ресурсів, партнерських контактів і потенційної аудиторії. Водночас організації, які не працюють у цій області, могли б розглянути можливість розширення своєї діяльності, враховуючи високий потенціал регіону.

? ЧИ РЕАЛІЗУЄ ВАША ОРГАНІЗАЦІЯ ПРОЄКТИ В ІНШИХ ОБЛАСТЯХ УКРАЇНИ

Аналізуючи діяльність громадських організацій Києва щодо реалізації проєктів в інших областях України, більшість опитаних (81,9%) підтвердили, що їхня активність виходить за межі столиці та столичного регіону. Це свідчить про прагнення до національного охоплення та розширення впливу на регіональному рівні. Лише 18,1% організацій зазначили, що не ведуть проєктної діяльності поза Києвом та Київською областю, що, ймовірно, пов'язано з локальною специфікою їхньої роботи або обмеженістю ресурсів.

Така тенденція демонструє високу мобільність та адаптивність київських громадських організацій, які здатні охоплювати широкі території, залучати партнерів у різних регіонах та реагувати на потреби суспільства за межами столиці. Водночас це свідчить про значний потенціал організацій у впровадженні загальноукраїнських ініціатив, особливо у

сфері розвитку громад, соціальної підтримки та освіти.

Рекомендації для подальшого зміцнення такого підходу включають надання грантової підтримки для міжрегіональних проєктів, розвиток партнерств із місцевими організаціями в інших областях та стимулювання до проведення заходів, спрямованих на обмін досвідом між регіонами. Важливо також враховувати регіональні потреби та специфіку, щоб забезпечити максимальну ефективність і релевантність ініціатив.

Загальний висновок полягає в тому, що більшість громадських організацій Києва мають амбітні плани та ресурси для роботи на загальноукраїнському рівні, що робить їх важливим елементом громадянського суспільства. Активізація діяльності в інших областях сприятиме подальшому зміцненню соціального впливу організацій та посиленню взаємодії між регіонами.

? ЧИ ПРАЦЮЄ ВАША ОРГАНІЗАЦІЯ У СФЕРІ АДВОКАЦІЇ РІВНИХ ПРАВ І МОЖЛИВОСТЕЙ ЖІНОК І ЧОЛОВІКІВ, ДІВЧАТ І ХЛОПЦІВ

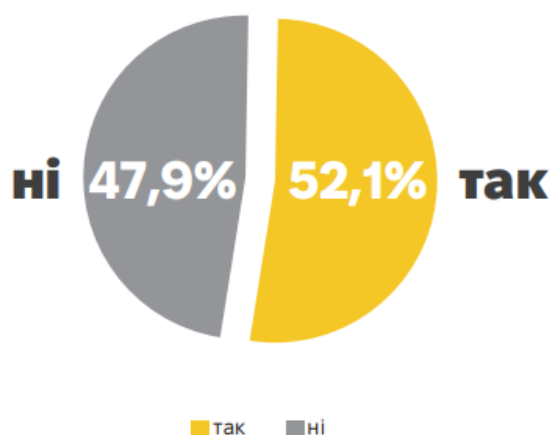

Дослідження демонструє, що більшість організацій (69,1%) активно працюють у цьому напрямку. Це свідчить про визнання важливості гендерної рівності як ключового аспекту соціального розвитку. Водночас 30,9% організацій не займаються адвокацією рівних прав і можливостей, що може бути обумовлено специфікою їхньої діяльності або іншими пріоритетними напрямками роботи.

Активна участь громадських організацій у сфері гендерної рівності має

важливе значення для формування справедливого та інклюзивного суспільства. Такі ініціативи сприяють підвищенню обізнаності про гендерні питання, усуненню дискримінації та створенню рівних умов для розвитку різних соціальних груп. З іншого боку, факт, що майже третина організацій не охоплює цей напрямок, вказує на потенціал для залучення більшої кількості ГО до адвокації рівності.

? **ЧИ Є У ВАШОМУ СТАТУТІ ТАКИЙ НАПРЯМ ДІЯЛЬНОСТІ ЯК АДВОКАЦІЯ РІВНИХ ПРАВ І МОЖЛИВОСТЕЙ ЖІНОК І ЧОЛОВІКІВ, ДІВЧАТ І ХЛОПЦІВ?**

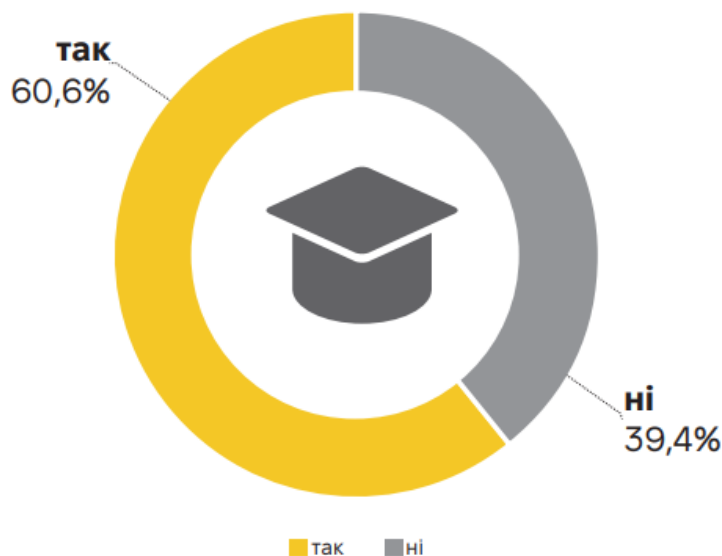

Аналізуючи наявність у статутах громадських організацій Києва напрямку діяльності, пов'язаного з адвокацією рівних прав і можливостей жінок і чоловіків, дівчат і хлопців, видно, що трохи більше половини (52,1%) організацій офіційно декларують цей напрямок у своїх установчих документах. Решта 47,9% організацій не мають цього пункту в статуті, що може свідчити про певну спеціалізацію організацій у інших сферах або недостатню увагу до формального закріплення

гендерної рівності як стратегічного пріоритету.

Формальне включення адвокації гендерної рівності у статут має важливе значення, оскільки це закріплює зобов'язання організації працювати у цьому напрямку та сприяє залученню фінансування й партнерств для відповідних ініціатив. Водночас відсутність такого пункту не обов'язково означає, що організація не займається цією діяльністю; можливо, її активність у цій сфері є неформальною або не систематичною.

? ЧИ ПРОВОДИТЬ ВАША ОРГАНІЗАЦІЯ НАВЧАННЯ З ПИТАНЬ ГЕНДЕРНОЇ РІВНОСТІ

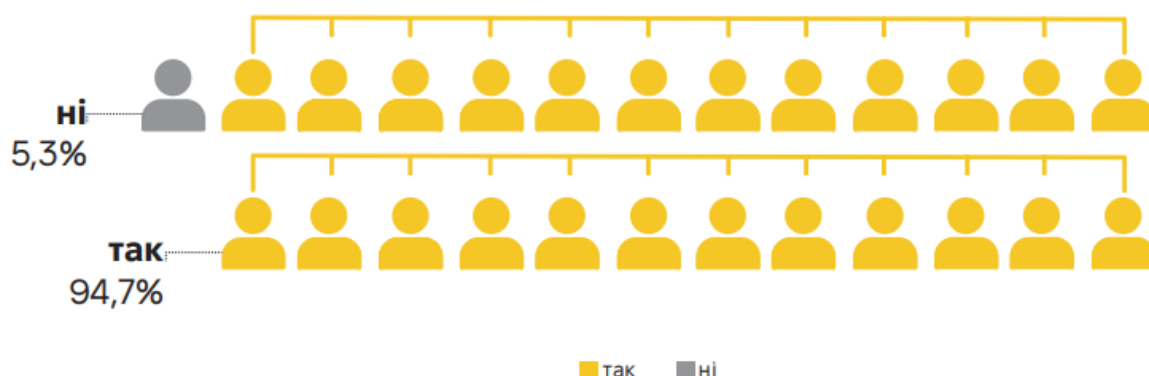
Аналізуючи діяльність громадських організацій Києва у сфері проведення навчань із питань гендерної рівності, 60,6% опитаних підтвердили, що вони організовують такі заходи. Це свідчить про високий рівень зацікавленості та активності у просуванні гендерної обізнаності, що є важливим кроком у боротьбі з дискримінацією та формуванні суспільства рівних можливостей. Однак 39,4% організацій не проводять такі навчання, що може бути обумовлено відсутністю ресурсів, знань або пріоритетів у цьому напрямку.

Проведення тренінгів із гендерної рівності відіграє ключову роль у підвищенні рівня обізнаності серед громадян та розширенні компетенцій організацій. Це сприяє формуванню стійкого суспільного

запиту на дотримання гендерної рівності та інтеграції принципів інклюзії в різні сфери. Водночас існує потенціал для залучення більшої кількості ГО до цієї діяльності через розвиток їхніх знань та ресурсної бази.

Для посилення гендерно-освітньої роботи потрібне створення партнерських ініціатив, спрямованих на обмін досвідом між організаціями, що вже мають успішні практики у цій сфері. Необхідно також впроваджувати доступні навчальні програми та грантові конкурси, які дозволять менш активним організаціям розпочати діяльність у цьому напрямку. Інформаційна підтримка та методичні рекомендації стануть важливим елементом для розширення участі ГО у проведенні гендерних тренінгів.

? ЧИ СПІВПРАЦЮЄ ВАША ОРГАНІЗАЦІЯ З ІНШИМИ ГО СТОЛИЦІ

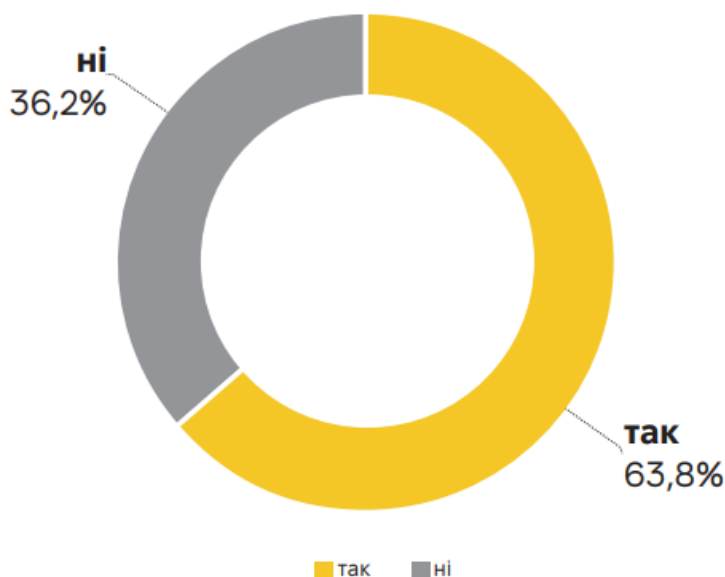

Дані про співпрацю громадських організацій Києва демонструють, що переважна більшість (94,7%) активно взаємодіють із іншими організаціями столиці. Такий високий показник свідчить про сформовану мережу партнерств у громадському секторі, що дозволяє ефективніше координувати діяльність, обмінюватися досвідом та реалізовувати масштабні проєкти. Лише 5,3% ГО не співпрацюють із колегами, що, ймовірно, зумовлено вузькою спеціалізацією їхньої

діяльності або відсутністю ресурсів для розширення контактів.

Співпраця між організаціями є важливим чинником успішної роботи громадського сектору. Вона сприяє синергії зусиль, зниженню витрат на реалізацію проєктів, підвищенню обізнаності про діяльність партнерів і створенню колективних ініціатив із більшим суспільним впливом. Особливо важливим є співробітництво у таких напрямках, як адвокація, гендерна рівність, соціальні програми та екологічні проєкти.

? ЧИ СПІВПРАЦЮЄ ВАША ОРГАНІЗАЦІЯ З МІСЦЕВОЮ ВЛАДОЮ КИЄВА

Аналіз співпраці громадських організацій Києва з місцевою владою показує, що 63,8% організацій мають досвід взаємодії з муніципальними органами. Це свідчить про значну роль громадського сектору у вирішенні питань місцевого значення та про наявність відкритості з боку влади до партнерства. Водночас 36,2% організацій не співпрацюють із місцевою владою, що може бути пов'язано з різними причинами, такими як відсутність відповідних запитів, брак довіри або труднощі в налагодженні контактів.

Співпраця з місцевою владою відкриває для громадських організацій можливості впливу на прийняття рішень, реалізації соціально важливих проєктів та залучення додаткових ресурсів. Вона також сприяє врахуванню потреб громадян у розробці політик і програм розвитку столиці. Проте бар'єри у комунікації або невідповідність пріоритетів можуть

перешкоджати ефективній взаємодії між сторонами.

Рекомендації для зміцнення співпраці включають проведення регулярних зустрічей між представниками ГО та місцевої влади, створення спільних робочих груп і платформ для діалогу. Важливим є забезпечення прозорості та довіри через відкритість у прийнятті рішень і звітуванні щодо спільної діяльності. Додатково, варто ініціювати навчальні програми для представників як ГО, так і влади, щоб підвищити їхню обізнаність про потенціал такої співпраці.

Загалом, той факт, що понад дві третини громадських організацій Києва співпрацюють із місцевою владою, свідчить про поступовий розвиток партнерських відносин між громадянським суспільством і муніципальними структурами. Розширення цих зв'язків може забезпечити більш ефективне вирішення нагальних проблем міста та підвищити якість життя його мешканців.

Що з переліченого Ви вважаєте найбільш важливим у співпраці з ГО?

(% до опитаних державних службовців та працівників комунальних закладів)

Результати опитування свідчать, що для державних службовців у співпраці з громадськими організаціями (ГО) найважливішими є зрозумілість завдань і цілей, що є ключовою умовою ефективної взаємодії – цей критерій обрали 64,5% опитаних державних службовців. Також високо оцінюється взаємоповага, етика та професіоналізм, адже ці аспекти формують довіру між сторонами та закладають основу для продуктивної співпраці – цей критерій обрали 63,2% опитаних.

Ефективна комунікація та зворотний зв'язок є ще одним важливим елементом (його обрали 54,6% опитаних). Державні службовці цінують можливість обговорювати спільні питання, отримувати відповіді на свої запити та

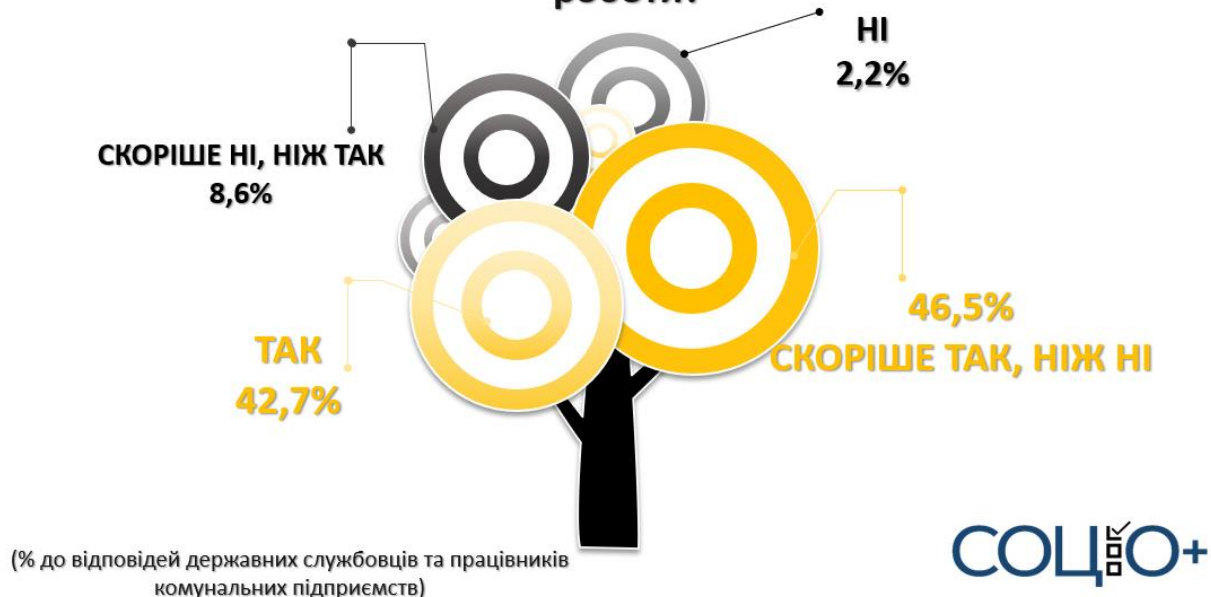
визначення ролей і обов'язків також має значення, оскільки це дозволяє уникнути дублювання роботи та можливих конфліктів.

Співпраця з ГО також сприймається як можливість для професійного розвитку. Це може включати спільне навчання, тренінги чи інші ініціативи, що сприяють підвищенню компетенцій. Менш пріоритетними, але все ще важливими аспектами є гнучкість, адаптивність, ініціативність і мотивація, що свідчить про загальну позитивну оцінку співпраці.

Цікаво, що лише незначна частина респондентів вважає співпрацю з ГО надмірно часозатратною чи такою, що заважає основній роботі. Це вказує на те, що більшість службовців сприймають цю взаємодію як ефективну й корисну.

зберігати відкритий діалог. Крім того, чітке

На Вашу думку, чи є співпраця з ГО ефективною для Вашої роботи?

Результати дослідження відображають загальну позитивну оцінку співпраці з ГО (за оцінками більше 88% опитаних), разом із тим такі результати вказують на наявність можливостей для подальшого підвищення такої ефективності. Для місцевої влади це означає потребу у створенні умов для кращої інтеграції ГО у свої ініціативи.

При цьому, серед найбільш затребуваних інструментів оптимізації співпраці із ГО визначені такі як: формування ефективної бази ГО за визначеними пріоритетними напрямками їх діяльності, спрощення процедури надання фінансової підтримки та проведення спеціалізованих освітніх заходів щодо особливостей взаємодії із органами державної влади для представників ГО.

Що, на Вашу думку, може оптимізувати співпрацю з ГО?

Такі зусилля можуть попередити труднощі, що знижують ефективність взаємодії місцевої влади із представниками громадянського суспільства. Окремо відмітимо, що серед найбільш відчутних опитані публічні службовці визначили такі труднощі як: брак інформації про ГО та про їхні можливості, а також брак часу та надмірна завантаженість сторін.

Тож, створення відповідної бази даних може оптимізувати процес взаємодії зацікавлених сторін та оптимізувати використання певної частини ресурсів.

При цьому, найбільш затребуваними формами співпраці із ГО визначені такі, що передбачають безпосередню комунікацію та несуть додаткову цінність. Зокрема, це: навчальні заходи та тренінги (70,8%), круглі столи, форуми, конференції (37,4%), заходи з відзначення пам'ятних дат (30%), неформальні зустрічі (26%).

Які саме форми співпраці з ГО Ви використовуєте у своїй роботі?

(% до відповідей державних службовців та працівників комунальних підприємств)

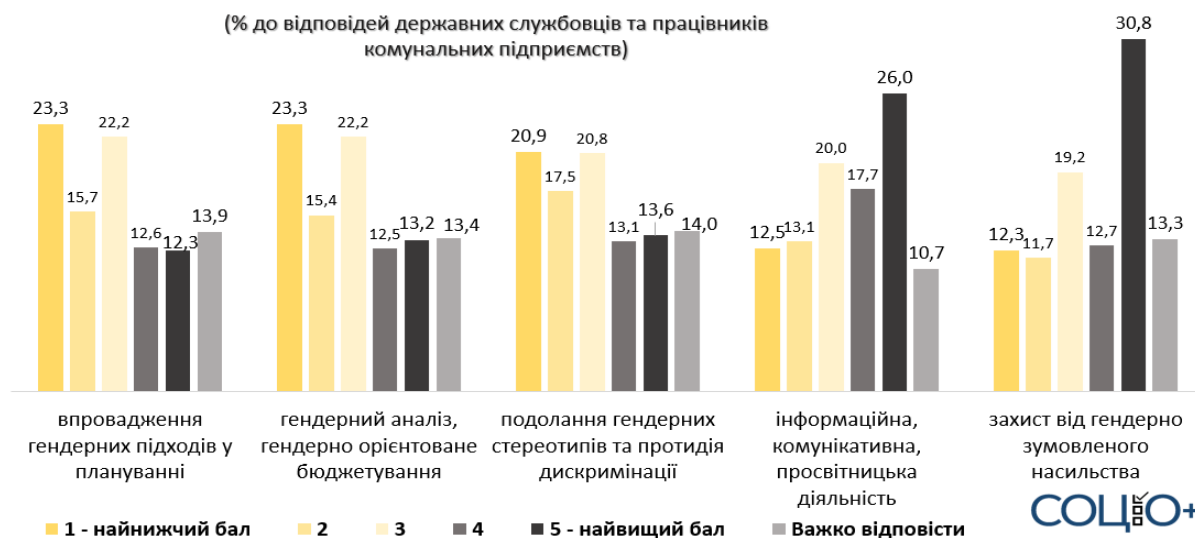
СОЦІО+

Відмітимо, що на думку опитаних державних службовців та працівників комунальних підприємств найбільш

важливим напрямом співпраці з ГО є захист від гендерно зумовленого насильства, а також інформаційна, комунікативна, просвітницька діяльність.

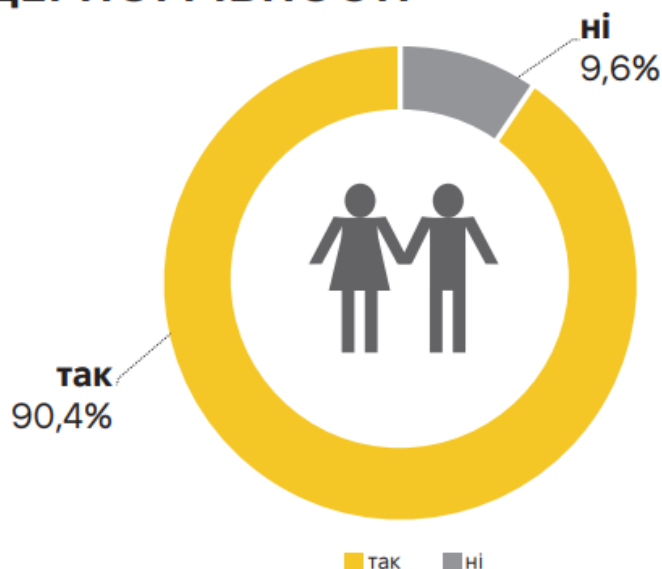
Які напрями співпраці з ГО є для Вас найбільш важливими?

(% до відповідей державних службовців та працівників комунальних підприємств)

СОЦІО+

? **ЧИ МАЄТЕ ВИ БАЖАННЯ БРАТИ УЧАСТЬ У ЩОРІЧНИХ КОНКУРСАХ ПРОЄКТІВ ГО, ОРГАНІЗОВАНИХ КМДАЗ ТЕМАТИКИ ГЕНДЕРНОЇ РІВНОСТІ**

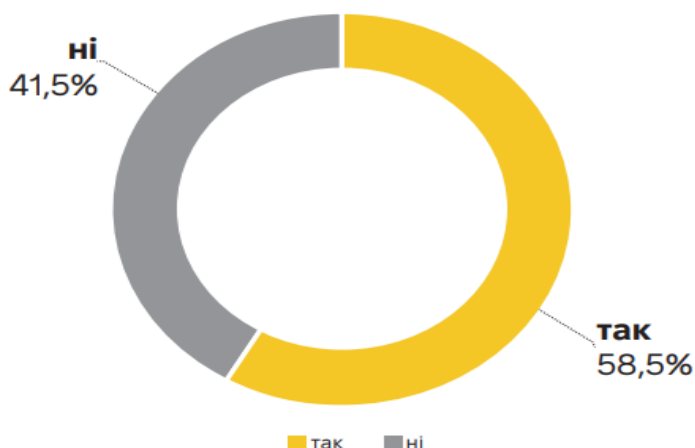

Аналізуючи готовність громадських організацій Києва брати участь у щорічних конкурсах проєктів із тематики гендерної рівності, організованих КМДА, видно, що 90,4% опитаних організацій висловлюють бажання долучитися до таких ініціатив. Це свідчить про високий рівень зацікавленості у просуванні питань гендерної рівності, а також про прагнення використовувати інструменти, запропоновані місцевою владою, для реалізації своїх проєктів. Лише 9,6% респондентів не виявили бажання брати участь, що може бути пов'язано з різними причинами, зокрема відсутністю

ресурсів, специфікою діяльності або недостатньою обізнаністю про такі конкурси.

Цей показник демонструє значний потенціал для розвитку ініціатив, спрямованих на забезпечення рівних прав і можливостей. Висока зацікавленість громадських організацій у таких конкурсах може бути використана для підсилення співпраці між ГО та владою, розвитку гендерно орієнтованих програм і впровадження нових підходів у вирішення гендерних викликів.

? **ЧИ ЗНАЄТЕ ВИ ПРО ДІЯЛЬНІСТЬ УПРАВЛІННЯ З ПИТАНЬ ГЕНДЕРНОЇ РІВНОСТІ ДЕПАРТАМЕНТУ СОЦІАЛЬНОЇ ТА ВЕТЕРАНСЬКОЇ ПОЛІТИКИ КМДА**

ОПОРА

58.5% респондентів знають про діяльність цього управління, що свідчить про відносно високу обізнаність серед представників громадських організацій. Водночас 41.5% не знають про таку діяльність, що вказує на необхідність посилення комунікації. Для поширення інформації варто застосовувати організацію інформаційних кампаній, створення доступних інформаційних матеріалів та активізацію роботи в соціальних мережах. Підвищення рівня обізнаності дозволить залучити ширшу аудиторію до ініціатив управління та сприятиме розширенню впливу його проєктів.

Отже, 41.5% не знають про діяльність Управління з питань гендерної рівності Департаменту соціальної та ветеранської політики КМДА (при тому, що всі вони працюють в місті Києві), аналіз цієї аудиторії дозволяє визначити, що:

-59,0% з них не мають в розпорядженні офісного приміщення в Києві,

- 53,8% з них не розміщують річні звіти у відкритому доступі,

- 64,1% з них працюють у сфері адвокації рівних прав і можливостей жінок і чоловіків, дівчат і хлопців,

- 61,5% з них не мають в статуті такий напрям діяльності як адвокація рівних прав і можливостей жінок і чоловіків, дівчат і хлопців,

-94,9% з них співпрацюють з іншими ГО столиці,

-51,3% з них співпрацюють з місцевою владою,

-87,2 з них мають бажання брати участь у щорічних конкурсах проєктів ГО, організованих КМДА з тематики гендерної рівності.